

Il., 18. 497-508

λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι: ἔνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἵνεκα ποινῆς
ἀνδρὸς ἀποφθιμένου: ὃ μὲν εὐχέτο πάντ' ἀποδοῦναι

δῆμῳ πιφαύσκων, ὃ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι:

ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἐλέσθαι.

λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήτυον ἀμφὶς ἀρωγοί:

κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον: οἱ δὲ γέροντες

εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ,

σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφώνων:

τοῖσιν ἔπειτ' ἦϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον.

κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,

τῷ δόμεν ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.

λαός – národ, lid

κήρυξ (pl. κήρυκες) – hlasatel

νεῖκος – spor, hádka

γέρον (pl. γέροντες) – stařec

ἀνήρ (pl. ἄνδρες) – muž

σκῆπτρον -žezlo

ποινή - pokuta

ἔχω - mít

ἀποφθίνω – zabít

δικάζω – soudit

εὐχομαι – prohlašovat

χρυσός – zlato

ἀναίνομαι – odmítnout

δίκη – spravedlnost, soud

Od., 2. 6-35

αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε

κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς.

οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,

βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,

δαιμόνι' οὐ σε ἔοικε κακὸν ὧς δειδίσσεσθαι,
ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυε λαούς:
οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος:
νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἵψεται υἷας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε.

μή τι χολωσάμενος ῥέξιη κακὸν υἷας Ἀχαιῶν:
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων,
τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεὺς.
ὄν δ' αὖ δῆμου τ' ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ:

δαιμόνι' ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
οἷ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ:

δέχομαι – převzít

τιμὴ - úcta

ναῦς – lod'

φιλέω – mít rád

βασιλεύς- kral

μῦθος – slovo, vyprávění, projev

ἔξοχος – vynikající

φέρτερος – mocnější

δειμός – strach

ἀπόλεμος - nestatečný

κάθημαι – posadit se

ἄναλκις - slabý

χολόω -zlobit se

πόλεμος – válka

θυμὸς – duše, duch

ἐναρίθμιος – důležitý, významný